A°. 1839. N°. 138.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG, 18 NOVEMBER.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD LEYDEN; —

Gelieft hebbende de circulaire aanschrijving van Zijne Excellentie den Heer Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland, van den 17 September 1839, (*Provinciaal Blad* N°. 95), ingevolge bepalingen omtrent de uitvoering van Zijner Majesteits besluit van den 4 September 1839, voorens, N°. 98, betrekkelijk *de tweede algemeene tienjarige Volkstelling*; —

Brengen bij deze ter kennis der Ingezetenen, dat, ten gevolge van 's Konings bovenvermeld besluit, de bedoelde telling of opschrijving zal worden aangevangen *op Maandag den 18 Novembar aanstaande*, en vóór het einde van dit jaar dit geheele werk zal moeten zijn afgeloopen; en dat door *Commissarissen*, die daartoe zullen worden benoemd, aan de huizen der Ingezetenen Billetten zullen worden rondgebragt, om dezelve *uiterlijk den 24 dezer maands* terug te halen, waarop ieder gehouden zal zijn de in te vullen, (of, ingeval hij daartoe niet in staat is, zulks door een ander geschikt persoon, of, des noods, bij de ophaling der Billetten, door *Commissarissen*, zelve te doen invullen), de juiste Namen en Voornamen van het hoofd des huisgezins, denzelfs ouderdom, geboorteplaats, gehuwden of ongehuwden staat en godsdienst, en voorts ook al deze omstandigheden van zijne vrouw en bij hem inwonende kinderen; naar rang van ouderdom, en dus met uitzondering van die kinderen, welke zich op Academiën, Leer- of Kostscholen bevinden, die *op de plaats van hun tegenwoordig verblijf* moeten worden ingeschreven; voorts van de mannelijke en vrouwelijke dienst- en werkboden, voor zooverre die in het huis van hunnen meester wooнachtig zijn; mitsgaders van alle afzonderlijk inwonende personen, (en zijn die woonvertrekken van *geen jaar tijden gevestigd zijn geweest*, als wanneer deze niet behoeven te worden ingeschreven), dat persoonen in gestichten van weldadigheid gedisponeerd, en, dus ook de aanwezigen in de gast- en zieken-huizen, zoowel als die zich in kostscholen bevinden, door de hoofden dier huizingen of wel door de opzigters *niet* aan *Commissarissen*, maar uit het *Plaatselijk Bestuur* zullen moeten worden opgegeven, in den loop der maand January 1840, zoodanig als dezelve zich op den 31 December 1839 in die gestichten zullen bevinden, zullende de verdere onder voogdij staande personen, aan gemelde *Commissarissen*, door hen, bij wie dezelve inwonen, met vermelding van de plaats, waar hunne ouders (zoo die nog leven) of voogden woonachtig zijn, worden opgegeven; moetende de Administratien van huizen van correctie en gevangenissen, mitsgaders de noodige opgave van de gevangenen invoege voorschreven dienstelijk aan het Plaatselijk Bestuur doen; terwijl alleen van de militairen, (vermits de hoofden der corpsen ook eene uitvoerige opgave inzenden moeten van hunne onderhoorige manschappen), *de op zich zelven wonende Officieren* verpligt zijn de gevraagde opgave te doen aan bovengemelde *Commissarissen*; zijnde voorts bij Zijner Majesteits besluit verder bepaald, dat zij, die gedurende een groot gedeelte des jaars reizende of varende zijn, als Kooplieden, Kramers, Muzijkanten, Kunstenaars, Turfschippers, Beurtschippers en dergelijken, zullen moeten worden ingeschreven daar, alwaar zij hunne personele belasting betalen; en zij, die in meer dan eene plaats personele belasting betalen, of een zomer- en winterverblijf hebben, ter plaatse, alwaar de gastel van hun fortuin is gevestigd.

Burgemeester en Wethouders vertrouwen, dat al de Ingezetenen volijverig zullen zijn, om mede te werken tot bereiking van Zijner Majesteits geëerbiedigd verlangen, ten einde omtrent behoorlijke opgave, te kunnen staan in de daarstelling van volledige Volks-Registers binnen dit Rijk; en dat misdien op niemand hier ter stede toepasselijk zal behoeven gemaakt te worden, de strafbepaling, wegens voordurende talrijkheid of weigering in de te doene opgave, overeenkomstig artikel 1 der wet van den 6 Maart 1818, (*Staatsblad* N°. 12), houdende eene boete van ten minste *f* 10., en ten hoogste *f* 100., of eene gevangenisstraf van ten minste één en ten langste veertien dagen, of wel boete en gevangenisstraf te zamen, welke bij opgemeld besluit tegen de weigerachtigen is vastgesteld.

En zullende niemand hiervan eenige onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt, alwaar zulks gebruikelijk is.

Aldus gearresteerd door H. H. Burgemeester en Wethouders der Stad Leyden, heden, den 11 November 1839, en ten zelfden dage afgekondigd.

J. G. D. MEY.

Voor ordonnantie van Gezegde,

J. VAN DER HOEVEN, Secretaris.

NEDERLANDEN.

LEYDEN den 17den November.

In de *Staats-Courant* van den 16den dezer vinden wij twee Koninglijke Besluiten. Van den 3 Augustus en den 25 September laatstleden, waarbij aan de beschrijvers der grofsmederij alhier concessie wordt verleend, om eenige veranderingen in de statuten van die vennootschap te maken, en het kapitaal met *f* 100,000 te vermeerderen. Deze vermeerdering wordt in 100 aandeelen van *f* 1000 ieder verdeeld. Van deze nieuwe aandeelen neemt Zijne Maj. de Koning er 25 en de Maatschappij der Nationale Nijverheid 75 genomen.

— Zijne Exc. de Staatsraad Gouverneur van Zuid-Holland heeft de volgende Nouificatie ter kennis van het publiek gebragt:

Gezien de missive van Zijne Exc. den Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 21 September 1839, N°. 116 (*4de afdeeling*,) houdende mededeeling, dat, ten gevolge van den veranderden staat van zaken, het noodig zal zijn, de voor gewone tijden bestaande verordeningen omtrent de verlofgangers der Nationale Militie en de inspectien over dezelve, wederom in werking te brengen;

In aanmerking nemende dat het, zoowel aan het voorschreven Departement als aan dat van Oorlog, meer verkieslijk is voorgekomen, om deze inspectien, voor ditmaal, eerst in de maand Februarij aanstaande te doen aanvangen, als wanneer daaraan onderworpen zullen behooren te worden de verlofgangers der Nationale Militie van de lighing van 1836, en der latere lichtingen, welke tijdig in het genot van *groot verlof* mogten zijn gesteld;

Gelet op de op dit stuk bestaande wettelijke verordeningen;

Zijn derwege, te hebben ingewagten de considerantien der Militie-Commissie, bepaald:

1°. De inspecten der verlofgangers van de Nationale Militie, voor Zuid-Holland, zullen plaats hebben in de maanden Februarij, Mei en Augustus 1840.

2°. Dezelve zullen in de hoofdplaats van ieder kanton, door den Militie-Commissie geschieden, op de navolgende dagen en uren.

Hier volgt eene opgave van de plaatsen alwaar en de dagen wanneer de inspectie in het jaar 1840 geschieden moet, uit welke wij zien, dat alhier de inspectie zal plaats hebben op *Woensdag* den 19 Februarij, des morgens te 11 ure; op Vrijdag den 29 Mei, des morgens te 10 ure, en op Vrijdag den 7 Augustus, op herzelfde uur. Te Woerden op *Zaturdag* den 22 Februarij, des morgens te 10 ure; op Vrijdag den 29 Mei, des morgens te 10 ure, en op Maandag den 10 Augustus, op herzelfde uur. Te Alphen op Maandag den 24 Februarij, op Maandag den 25 Mei, en op Woensdag den 12 Augustus, telkens des morgens te 11 ure. Te Oudshoorn op Dingsdag den 25 Februarij, op Dingsdag den 26 Mei, en op Donderdag den 13 Augustus, mede telkens des morgens te 11 ure. Te Sassenheim op Dingsdag den 18 Februarij, op Donderdag den 21 Mei, en op Donderdag den 6 Augustus, telkens des morgens te 10 ure. Te Veur op Zaturday den 22 Februarij, op Zaturday 30 Mei, en op Zaturday den 15 Augustus, telkens des middags te 12 ure.)

3°. Aan alle met *onbepaald verlof* zijn bevindende milicens, met uitzondering echter van die, welke met een *bijzonder verlof* van hunne compagnie zijn, wordt bij deze herinnerd, dat zij, tot welke provincie zij ook moeten behooren, in de hoofdplaats van het kanton, binnen hetwelk zij zich bevinden, op de hierboven vermelde dagen en uren zullen moeten opkomen, om aldaar, gekleed in de uniform, en voorzien van de verdere kleeding- en equipementsstukken, die, bij het vertrek van het corps, aan hen zijn gelaten, door den Militie-Commissaris te worden geinspecteerd; terwijl aan hem, die, zonder wettige en door het Bestuur zijner gemeente aangenamen reden, van eene inspectie mogt achterblijven, door denzelven Militie-Commissaris, een arrest in de passchij gelegene militaire provoost, zal worden opgelegd.

— Men meldt uit 's Gravenhage van den 16 November:

Zijne Maj. heeft den heer *de Gregori*, bouwmeester, Directeur der Koninglijk Hof te Aix, in Frankrijk, als een blijk van Hoogstdeszelfs welgevallen, wegens een door dezen regtsgeleerde geschreven en aan Hoogstdezelve aangeboden werk, getiteld: *Storia della vercellese litteratura ed arti*, begiftigd met de gouden medaille van de vierde grootte en het doen plaatsen van het werk in de Koninglijke Bibliotheek alhier.

— Heeft Zijne Maj. behaagd tot Ridder Grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw te benoemen, Z. D. H. den Hertog *van Saksen Weimar Eisenach*.

— Heden middag is er bij HH. KK. HH. den Erfprins en de Erfprinses *van Oranje* groot diner gehouden, herwelk door Z. K. H. den regerenden Groothertog *van Saksen-Weimar* en onderscheiden leden van het Koninglijke Gezin is bijgewoond.

— Men spreekt er van, dat H. K. H. Mevrouw de Prinses *Albert* van Pruissen, tegen de helft der maand December aanstaande, naar Berlijn zou terugkeeren.

— Heden hebben de E. G. A. heeren Mr. *H. A. Bollard* en Mr. *C. J. Vaillant*, nieuw benoemde Raadsheeren in het Provincial Geregtshof van Holland, alhier, in eene algemeene vergadering van dat Hof, als zoodanig zitting genomen. De E. G. A. heer Procureur-Generaal en de E. G. A. heer Président van het Hof, hebben de nieuwe Raadsheeren, met toepasselijke aanspraken, met de aanvaarding hunner nieuwe vereerende betrekkingen geluk gewenscht, waarop de E. G. A. heer *Bollard*, ook namens den E. G. A. heer *Vaillant*, in eene op de gelegenheid passende rede heeft geantwoord.

— Sints eenige dagen bevindt zich de heer *L. Lemaire*, uit Parijs, in deze Residentie, met het oogmerk, om de toestellen der verbeterde Daguerotypen te plaatsen, terwijl hij tevens openbare zitting houden zal, waarin hij de toepassing dezer nieuwe wijze zal aantoonen. Eenige door den heer *Lemaire* geleverde proeven, doen veel goeds verwachten van zijne pogingen, om de fraaije uitvinding van den heer *Daguerre* te verspreiden.

— De respective heeren Gouverneurs zijn bij ministeriële circulaire, ingevolge een uitgebragt advies van den Raad van State, aan den Koning, waarmede Zijne Maj. zich heeft vereenigd, betreffende het regte verstand van art. 5, §. 2, lett. 1 der wet op de personele belasting en de toepassing daarvan op de brood-, beschuit-, koek- en banketbakkers, de apothekers, de tabakwinkeliers en de vleeschhouwers, verzocht, bij alterstie in gouverre van vroegere instructien, en voortaan, in betrekking tot elk geval, waarin de gemeente zich voordoet, te willen handelen in den geest van voorschreven advies, waarbij, onder anderen, is aangemerkt, dat de al of niet toepasselijkheid der gemelde wetsbepaling moet worden beschouwd als eene *quaestio facti*, welke in elk bijzonder geval te onderzoeken staat aan de administratie, doch welke niet vatbaar is voor eene algemeene beslissing *a priori*, als afhankelijk van het bestaan der *Criteria*, door de wet aangegeven, of namelijk de gebezigde gebouwen eene duurzame en regtstreeksche bestemming hebben tot fabrijken en trafieken en daarbij behoorende magazijnen, of tot werk- en bergplaatsen van en voor de ambachts- en handwerkslieden.

— Tot ontvanger der Rijnvaartregten te Lobith, in de prov. Gelderland, is benoemd de heer *D. Wakraven van Empel*, tot dus verre opziener der Rijnvaart te Gorinchem, en zulks in plaats van wijlen den heer *H. Castagnon*.

— Men zal zich herinneren, dat na de capitulatie van de citadel van Antwerpen, in December 1832, het vaandel der vierde afdeeling door het Fransche legen naar Parijs is medegevoerd, en dat zulks in der tijd heeft aanleiding gegeven tot onderhandelingen tusschen de Nederlandsche Regering en die van Frankrijk, welke echter tot geene gewenschte uitkomst hebben geleid. Thans vernemen wij van goeder hand, dat eerstdaags aan de vierde afdeeling door Zijne Maj. een nieuw vaandel zullen worden geschonken.

— In het *Dagblad van 's Gravenhage* van den 16den dezer, lezen wij:

De *Leidsche bode*, van den 12 April 1835, en de *Arnhemsche bode*, van den 13den dezer, spreken met veel lof van de fraaije kunstwerken van onzen stadgenoot, den heer *C. W. Huygens*, en van de vorderingen, door denzelven gemaakt in het nabootsen van het beroemde en zoo zeer gezochte Japansch en Chineesch lakwerk, met paarlemoer ingelegd. Wij meenen onze lezers daarop nede opmerkzaam te moeten maken, daar, naar het oordeel van deskundigen, het werk van genoemden heer gerust kan vergeleken worden met de Japansche en Chinesche voortbrengselen van dien aard. Wanneer bezitten deze laatste toch meer fijne en sachte tint, dan daarentegen wordt het werk van den heer *Huygens* niet ontsierd door de veelvuldige misteekende figuren en afbeeldingen, welke het Japansche en Chineesche sieren, maar manen uit door meer smaak het oog gevleid schijnen te maken en het niet verwen van het paarlemoer. Onder de verscheidene meubelen, door den heer *Huygens* vervaardigd, trekken bijzonder de aandacht drie zijner laatste werken, zijnde eene groote tafel, eene secretaire en een Mosquetaire. Voorts gaf de heer *Huygens* eene proeve van zijne kunstvaardigheid aan het Koninglijke Kabinet van zeldzaamheden op het *Mauritshuis* ten geschenke.

Al deze kunstwerken worden door den heer *Huygens* louter uit liefhebberij vervaardigd, en geenszins om geldelijk voordeel, doch er is een onvermoeide vlijt, een naar geduld en eene langdurige toewijding noodig geweest, om het zoo verre te kunnen brengen, als de heer *Huygens* het gebragt heeft, terwijl het hem geene geringe opoffering van tijd en geld gekost heeft.

— In den avond van den 14den dezer is te Rotterdam in den drie en zeventigjarigen ouderdom overleden, jonkheer *H. G. Rengers*, Ridder van de Militaire Willems-orde 4de klasse, Officier van het Legion van Eer, Grootkruis der orde van Isabella la Catolica van Spanje, Vice-Admiraal, Directeur en Commandant bij de te Rotterdam gevestigde Hydrographie van het Departement der Marine op de Maas.

— Van den Helder meldt men ons, dat den 14den dezer dat H. K. H. Mevrouw de Prinses *van Oranje* de bescherming op zich genomen heeft van het aldaar bestaande gedoofstomme, voor moederlijke verzorgheid, waardig arme kraamvrouwen bedeeld worden, en dat bovendien zelve de bestuurders van die bewaarplaats met eene gift van [illegible] heeft doen vergezeld gaan, met toezegging, dat die gift jaarlijks zal worden vernieuwd worden.

— Uit Utrecht wordt gemeld, dat den 9den dezer, onder behoorlijke militaire begeleiding, per scheepsgelegenheid, uit de gevangenis te Gend in die van Woerden aangekomen zijn 12 gevangenen, Noord-Nederlanders van geboorte, en 15 uit Vilvoorden, vertransporteerd door maréchaussées; van beide transporten was den 13den dezer één gevangene naar het huis van Correctie te Hoorn overgebragt, als zijnde in België inmiddels van den criminelen tot den correctionelen term overgegaan.

— Te Borselen in Zuid-Beveland is den 9den dezer, op de hofstede van den landman *J. C. op 't Hof*, in het achterste gedeelte zeker uitmuntende vóór 6 jaren nieuw gebouwde schuur, brand ontstaan, met dat noodlottig gevolg, dat dezelve niet alleen met al wat er in was, maar ook bijna het geheele huis met een aantal fraaije meubelen door de vlammen zijn vernield. De schade wordt op ongeveer *f* 30,000 begroot, terwijl er niets tegen brandschade verzekerd was.

— Door den Raad der stad Middelburg is tot Rector der Latijnsche scholen beroepen Dr. *H. Polman Kruseman*, thans Rector te Wageningen, en zulks in plaats van Dr. *G. A. Schneither*, beroepen tot Rector der Erasmiaansche scholen te Rotterdam.

CHINA.

In een berigt uit Canton, van het laatst van Mei, over Batavia ontvangen, wordt nog het volgende gemeld:

Na de geheele overgaaf van den voorraad van opium, in 30,283 kisten bestaande, en de loslating van de tot hiertoe gevangen gehouden 10 Europesche kooplieden, is door des Keizers Afgevaardigde *Lin*, op den 23. Mei daaraanvolgende openlijk bekend gemaakt, dat voormelde tien personen, ofschoon ten volle verdiend hebbende, om wegens hunne vorige snoode handelingen, naarvolgens de strengheid der wetten van het Hemelsch Keizerrijk te worden te regt gesteld, nogtans op grond van bovengemelde omstandigheid, 's Keizers onuitputtelijke goedheid wederom eenigermate hadden waardig gemaakt; dat zij dus vergiffenis ontvingen, met uitdrukkelijk bevel om ten spoedigste naar hun land terug te keeren en nimmer weder te komen; dat zij zich echter tot deze laatste voorwaarde, eerst bepaaldelijk bij eene behoorlijke acte moesten verbinden; en dat, mogten zij het durven wagen, later in weerwil hiervan, terug te keeren, alsdan hunne cuvelden, zonder de minste verdere toegevendheid, nadrukkelijk zullen worden gestraft.

Voor hunne afreize van Canton, hebben de meeste der alsdan (23 Mei) nog aldaar verblevene Engelsche kooplieden een adres opgemaakt aan den Lord Burggraaf *Palmerston*, Secretaris van Staat voor de Buitenlandsche Zaken, hetwelk voorzien van hunne handteekeningen in Canton register is opgenomen. Zij maken dien hoogen ambtenaar daarbij hunne bezwaren bekend over de gewelddadige maatregelen van het Chinesche Gouvernement in de laatste maanden, bestaande hoofdzakelijk:

1°. In het geheel sluiten van den wettigen handel te Canton, en het tijdelijk in beslag nemen van vol geladen schepen, die slechts op hunne uitklarings-bijbetten nog wachtende waren en waartegen geene klagten of bezwaren waren aangevoerd.

2°. In het wederregtelijk gevangen houden te Canton van alle vreemdelingen, en mede van Hare Majesteits beide superintendenten over den handel, met list, om de verhoedelijke bezitters van opium, te dwingen tot de overgave van dezen, hun niet alleen, maar ook anderen zoo in Indie als Europa gevestigde personen, toebehoorende eigendom, ter waarde van twee à drie millioen £ st.

3°. In de openlijke en niet vertoomde bedreiging, om de vreemdelingen met hun leven voor deze overgave, en de minste overtreding in den vervolge van de Chinesche wetten, verantwoordelijk te stellen.

4°. In de gemaakte verordening, waarbij alle vreemdelingen worden genoodzaakt verklaringen te teekenen, die niet slechts hen, maar tevens alle verder hun komende personen, over wien zij niet het minste gezigt of gezag uitoefenen, aan de Chinesche straffen onmiddelijk onderwerpen maken; en in de verklaring dat, ten gevolge der weigering hiertoe van den kant der vreemdelingen, des Keizers Afgevaardigde, middelen van geweld zal te baat nemen.

Na eene korte recapitulatie daarop, van de geschiedenis des opiumhandels sedert het jaar 1796 tot op onze dagen, en na de ongelijkmatige handelingen te dien opzigte van het Chinesche Gouvernement, door eenige voorbeelden, te hebben trachten te bewijzen, eindigen zij aldus:

Na de gedeelte overgave van den opium-voorraad, heeft de hooge Afgevaardigde het voornemen aangekondigd tot wederopening van den wettigen handel onder nieuwe bepalingen; doch de omstandigheden laten ons niet toe te verwachten, dat deze nieuwe verordeningen, voor het behoud van ons leven en bezittingen eenige zekerheid zullen opleveren.

Wij vertrouwen derhalve, dat Uwe Lordschap dit alles de overtuiging zal erlangd hebben, dat eenige gewigtige wijzigingen in onze betrekkingen met dit Keizerrijk, volstrekt noodig zijn, en dat de Britsche handel nimmer kan bloeijen in een land, waar onze personen en eigendommen geheel aan een wispelturig en verdorven Gouvernement zijn prijs gegeven.

Ten slotte blijft ons alleen nog over, Uwe Lordschap en Hare Majesteits Gouvernement ten ernstige opmerkzaam te maken, op het groote belang eener spoedige erkenning onzer rieclames, ten opzigte van de voor Harer Majesteits dienst (op last van den chef superintendent) overgeleverde opium; zoo mede op de hooge, dringende noodzakelijkheid om den geheelen handel der Britsche onderdanen voortaan op eenen zekeren en duurzamen voet te waarborgen.

RUSLAND.

Den 9 November heeft Zijne Maj. de Keizer eene groote wapenschouwing over de troepen der garde gehouden; dezelve waren ten getale van ruim 40,000 man tegenwoordig, de verschillende regimenten hebben, na afloop der revue, hunne gewone winterkwartieren betrokken.

— Ten behoeve van de kroonboeren zijn nieuwe bepalingen op hoog bevel gemaakt en in werking gebragt; volgens dezelve zal hun een deel in de belastingen naar den getale van ieders land berekend worden.

— Uit de zuidelijke Russische havens Sebastopol en Odessa wordt gemeld, dat een gedeelte der aldaar liggende oorlogschepen reeds ontrakeld is.

ZWEDEN.

Zijne Maj. de Koning heeft op den 12 October voor Noorwegen een comité van acht personen benoemd, hetwelk onder het voorzitterschap van den vice-Kanselier der Universiteit te Christiania bijeen zal komen, en belast zal zijn met een naauwkeurig onderzoek van den toestand van het openbaar onderwijs, en met de vervaardiging van een volkomen, ook het technische elementair omvattend plan voor de toekomstige inrigting en werkzaamheden van de gezamenlijke openlijke gestichten van onderwijs, van het normale schoolonderrigt af tot aan de Akademische lessen; zullende die Commissie, bij de aanbieding van dit plan aan de Regering, tevens moeten aanwijzen, hoe het zelve het doelmatigst kunne ingevoerd worden. Een der leden van dit comité heeft vroeger reeds op 's lands kosten eene reis door Europa gedaan, en de meeste schoolinrigtingen en manieren van onderwijs bestudeerd.

— Een Zweedsch dagblad deelt onder anderen het navolgende opmerkelijke berigt mede, dat het getal der inwoners van Zweden in de laatste 30 jaren van 1805—1835, met 603,000 personen vermeerderd is, en dat toch in dezelfde 30 jaren het getal der civile ambtenaren met 455 en dat der militaire met 5,301 verminderd is geworden.

SPANJE.

Volgens eenige berigten, uit het leger van *Espartero*; zou deze veldheer, voorziende, dat hij er dezen winter niet in zou kunnen slagen, om *Cabrera* ten onder te brengen, zijn zwaar geschut hebben teruggezonden en zich alleen zou blijven bepalen bij het daarstellen van mobiele colonnes, om de bewegingen der Carlisten in Neder-Arragon te verhinderen; hij zou tevens de vestingen en versterkte stellingen der Carlisten insluiten, om het overloopen der soldaten van *Cabrera* te begunstigen, daar reeds onderscheidene krijgslieden van Morella en Segura tot hem overgeloopen zijn.

— De oude Koning van Navarre en der Baskische provincien, de Generaal *Ribero*, kan zich in die streken zeer goed staande houden, daar niet alleen door de bevolking niets tegen hem wordt ondernomen, maar hij zelfs in groote mate de gunst van het volk geniet. Ook leven thans aldaar de Christinos en Carlisten in volkomene eensgezindheid. De sterkten, die de laatstgenoemden opgeworpen hadden, zijn vernietigd geworden.

— Aan al de inwoners is in Navarre een bevel uitgevaardigd, waarbij hun bevolen wordt, om, zonder uitstel de wapenen, die zij mogten bezitten, aan de Regering uit te leveren; door de troepen van den onder-Koning zal een strenge huiszoeking gedaan en de nalatigen gestraft worden.

— Volgens eene statistieke opgaaf blijkt, dat de bevolking van Navarre op 1 Januarij 1833 bedroeg ongeveer 330,000 inwoners en die der Baskische gewesten, namelijk Alava, Biskaje en Guipuscoa 715,000, te zamen alzoo 1,047,000. Op dit aantal hebben nagenoeg 150,000 echter tegenwoordig de wapenen gedragen; 40,000 zijn daarbij sneuvelende gesneuveld; 15,000 aan de gevolgen hunner wonden bezweken; 12,000 naar hunne haardsteden teruggekeerd, ten gevolge van het verlies van verschillende hunner ledematen, en twee derden der overigen minder of meerder zwaar gewond. Onder de gedoodenen telt men 300 vrouwen en 200 kinderen, beneden de 12 Jaar. De tegenwoordige bevolking der drie provincien, en van Navarre, is ten minsten dan 800,000 zielen te gemoeten, hetgeen eene vermindering daarstek van meer dan een vierde. Wanneer men nu daarbij voegt de verliezen, door het constitutionele leger geleden, en de vernietiging der Engelsche, Belgische, Fransche en Portugesche legioenen, dan kan men het getal der slagtoffers, welke in dien noodlottigen krijg zijn gevallen, zeer hoog opvoeren.

— Men beschouwt de aanstelling van den Carlistischen bevelhebber in Catalonie, Graaf *d'Espagne*, aan de zijde der Christinos, als eene zeer gewigtige gebeurtenis, daar hij, hoewel een wreed dwingeland, een zeer geoefend krijgsman was en zijn opvolger, *Segarra*, geschikt wordt gemeend, om met de Christinos een verdrag te sluiten. De Graaf *d'Espagna* had in den laatsten tijd aanmerkelijke voordeelen behaald en Solsona bijna vermeesterd.

DUITSCHLAND.

Te Frankfort werd verzekerd, dat er een huwlijk aanstaande was tusschen Prinses *Maria*, oudste dochter van den Koning van Wurtemberg, met den Graaf *Leiningen*, een Oostenrijksch edelman van de Roomsche geloofsleer.

— Van wege de Kamer van Koophandel te Neurenberg, is bekend gemaakt, dat de de Frederich-d'ors noch aan openbare kassen, noch bij de betaling van wissels worden aangenomen, omdat in den laatsten tijd zoo vele van die geldstukken van Hannoversche, Brunswijksche en Deensche oorsprong zijn ingevoerd, die ver beneden de waarde zijn, welke zij moeten hebben. In Stuttgart daarentegen zullen zij in betaling worden aangenomen, doch naar eene om de 14 dagen op te maken prijscourant. De waarde is tot heden gesteld op 5 th. 17 sgr.

— De krabeek meldt uit den 4 November, dat de Senaat dier stad een besluit had genomen, dat de herbergiers en kroeghouders voortaan geen regt zullen hebben op schuldvorderingen, ten gevolge van gebruikten sterken drank; voorts wordt het den herbergiers, op boete en straffe, ja zelfs intrekking van hun patent verboden, om aan personen, die slechts den schijn van dronkenschap hebben, sterken drank te tappen. Men meent, dat het een en ander veel tot bevordering der matigheid zal toebrengen.

— Volgens een berigt uit Athene van 27 October had de Minister van Financien, *Spanidakis*, zijn ontslag gevraagd en gekregen. Waarschijnlijk zou zijn post niet weder vervuld, maar het beheer der financien aan eene Commissie worden opgedragen.

— De Admiraal *Roussin*, gewezen Gezant van Frankrijk in Turkije, is van Konstantinopel in den Piraeus aangekomen.

— Men spreekt van opstanden, die in Syrie en te Jerusalem tegen het gebied van *Mehemed Ali* uitgebarsten waren.

GROOT-BRITANNIE.

Londen den 13 November. De gedachten, dat het huwlijk tusschen Hare Maj. de Koningin en Z. K. H. Prins *Albert* van Saksen-Coburg voortgang zal hebben, wordt, hoewel daarvan nog niets officieels bekend is, te maken, voor uitgemaakte zaak gehouden. Dr. *van Hoff* heeft reeds eene levensbeschrijving van dien Vorst in het Engelsch uitgegeven, welke zeer vele lezers vindt.

— Een noodlottige brand heeft onlangs wederom in Londen plaats gehad, waarbij slechts twee huizen verbrand, doch acht menschen omgekomen zijn. De brand moest aan de onvoorzigtigheid van een der bewoners worden toegeschreven, die zwaar bezonken te huis was gekomen.

— Eene statistieke opgave van de zelfmoorden, gedurende de laatste jaren in een gedeelte van Londen, namelijk Westminster, gepleegd, spreekt het algemeen gevoelen tegen, dat de Engelschen zich het meest in de maanden November en December, als het bij dikwijls dampig en nat weder den geest nederdrukt, van het leven beroven. Men vindt juist in die maanden de minste zelfmoorden, daarentegen schijnen de maanden Julij, Augustus, Januarij en Februarij in dit opzigt de noodlottigste te zijn, als of groote hitte en groote koude, op het hoofd werkende den waanzin buitengewoon bevorderden. Voor het overige in volgens deze beperkte opgaaf, van degenen, die zich van het leven beroven, het getal der mannen tot dat der vrouwen als drie tot een.

— Laatstelijk zijn alhier bekend geworden een getal werklieden, behoorende tot de Wesleyaansche gemeente te Radstock in het graafschap Bath, door het inbreken van het ijs, waarmede zij nedergelaten moesten worden, in eenen plaatselijken diepte gestort. Zij zijn in eenen afgrond van 750 voeten nedergestort en letterlijk geheel verbrijzeld geworden. Het vermoeden, dat dit werk, hetwelk zoo sterk en nieuw was, door een of meer personen opzettelijk bijna geheel doorgehakt en daarna dit ongeluk toe te schrijven zou zijn, schijnt verre van ongegrond te wezen.

— Uit Lissabon is geen politiek nieuws van belang ontvangen, het maandelijksche gelukt, niet minder dan drie en zestig der bosschopen, welke sedert eenigen tijd de wegen en straten onveilig gemaakt en talrijke moorden gepleegd hadden, in handen te krijgen. Daaronder bevinden zich slechts twaalf Portugezen, de overigen zijn allen Spanjaarden.

— Brieven van de Kaap de Goede Hoop behelzen, dat het Kaffer opperhoofd *Dingaan*, het gewonnen vee, dat hij beloofd had terug te zullen geven, weder met zich gevoerd had, en dat de Kaffers op nieuw soevereiniteit over verder uitgeweken boeren gepleegd hadden.

— Het failliss*e*ment van de Bank der Vereenigde Staten wordt op 70,000,000 dollars begroot. Deze financiële schok zou, zoo dezelve eenigen tijd nog kon vermeden zijn geworden, door de hulp, welke het Amsterdamsche handelhuis *Hope en Comp.* had aangeboden, zijn verijdeld; doch nu is het waarschijnlijk, dat alle aangeknoopte onderhandelingen zullen afspringen.

— Uit een werk, dezer dagen uitgekomen, blijkt, dat indien er 187,500 slaven aan boord worden genomen er zeker wel 200 veel van te voren om komen, dat na de inscheping nog 37,000 sterven, zoodat van een getal van 375,000 slaven, die ten behoeve van de Amerikaansche plantaadjen alsnog worden aangekocht, maar 150,000 op de plaats hunner bestemming geraken; daarvan komen 30,000 nog in het eerstvolgende jaar om, weshalve slechts 120,000 koppen van het oorspronkelijk aangekochte getal, dat is slechts 8 van de 25 in het leven blijven om te arbeiden. De overige 17 van de 25 of 255,000 van de 375,000 vinden elzoo op eene of andere wijze hun graf.

FRANKRIJK.

PARIJS den 15 November. Uit een thans bekend gemaakt legerbericht van den Maarschalk *Vallée* in Afrika blijkt, dat den 25 October de Fransche troepen uit Setif, waar zij van Constantine komende, eene rust van eenige dagen gehouden hadden, getrokken zijn en hunnen marsch met veel snelheid hebben volvoerd, zoodat de geheele weg, door bergachtige en ongebaande wegen, 60 uren lang synde, in 9 dagen is afgelegd. Na eerst door eene divisie van den Generaal *Galbois* van Setif tot bij den doortogt door de IJzeren Poorten begeleid geweest te zijn, vervolgde de overgebleven krijgsmagt, uit 3000 man bestaande, hunnen weg door dien bergpas.

Deze pas bestaat uit een vrij smallen weg, aan weêrszijden door hooge rotsmuren ingesloten, en te midden waarvan een riviertje stroomt, hetwelk bij zware regens zoodanig zwelt, dat de bergpas geheel in het bed van een diepen stroom verkeert. Gelukkig was het water bij den doortogt der Franschen niet zoo hoog gerezen. In den bergpas ontmoet men op meer dan een punt, werkelijk bergen, door de natuur in de rots gevormd, en zulk een smallen doorgang overlatende, dat ter naauwernood een enkele beladen muilezel zich daardoor den weg kan banen. Met eene zeer geringe magt had men de Franschen daar kunnen tegenhouden, doch de vijandige Arabieren, hen op dit punt niet verwachtende, hadden dit middel tot bestrijding hunner vijanden verzuimd. Ook de volgende dagen zag de togt gelijkelijk voort, tot eindelijk de soldaten nu eens met zwaren regen, en dan weder met gebrek aan drinkwater, te worstelen hadden. Het water der hier ontmoetende riviertjes is toen, wegens de bijzondere gesteldheid van den grond, niet te gebruiken. Zoo moesten de paarden vijftig uren lang van drinkwater verstoken blijven. Den 30 October bereikte de legerafdeeling het fort Hamaza, hetwelk echter verlaten was, en waarin slechts eenige vernagelde stukken geschut op den grond verstroid lagen. De vervallen toestand van dit fort deed den Maarschalk *Vallée* van zijn voornemen afzien, om daarin bezetting achter te laten. Tot den 3osten was de togt geheel zonder vijandelijkheden afgeloopen. De Franschen waren hier en daar door uit met olijfboomen beplante streken gekomen, en de bevelhebbers hadden zorg gedragen, dat aan de bewoners der dorpen, die men ontmoette, niet het minste leed werd gedaan. Op genoemden dag zoo wel als den 31 October en den 1sten November werden de Franschen nu en dan door vijandige Arabieren verontrust. Blijkens onderschepte brieven, had *Abdel-Kader*, zoodra hij het eigenlijk oogmerk zijner medelingers in Algiers bevroedde, de volksstammen tot eenen algemeenen landsoorlog tegen de Franschen opgeroepen; doch de snelheid, vermeide deze voortrokken en de moedige tegenstand, dien de Arabieren dadelijk ontmoetten, verijdelden de pogingen dier vijanden. Bij de onderscheidene schermutselingen werden slechts zeer weinige Franschen gekwetst.

Hierop ging alzoo voort tot den 2 November, als wanneer het leger zijne intrede in Algiers deed en met veel geestdrift ontvangen werd. De Hertog *van Orleans* heeft al de soldaten, die aan de expeditie hadden deelgenomen, onderhouden gezeten, onthaald, en zelf, op een tafel staande, onder het uitbundig gejuich der soldaten en het bulderen van het geschut, eene toast ter eere van het leger in Afrika ingezet.

— Hoewel de *Moniteur* herhaalde keeren het geschrift van den heer *Blanqui*, over den ongezonden toestand van het leger in Afrika, wederspreken heeft, waar voorheene echter gedurig voort, de waarheid van zijne bewering staande te houden. In een laatst artikel hieromtrent zegt hij, dat in de hospitalen van Philippeville, in Augustus, 45 man van de 950 aldaar aanwezige zieken gestorven zijn.

BELGIE.

In de troonrede, welke de Minister van Financiën bij het openen der Kamer van Vertegenwoordigers gedaan heeft, merkt men, onder anderen, ook het volgende op:

„Ik heb de eer u het ontwerp der algemeene begrooting van staatsuitgaven en ontvangsten voor het jaar 1840 aan te bieden.

Na de lasten en opofferingen, die, ter zake van staatkundige omstandigheden, op onze bevolking hebben moeten drukken, welke ongelukkig te gelijker tijd door zware moeijelijkheden in de uitoefening der nijverheid èn in den handel is gedrukt, hadt gij regt, om te rekenen, dat de Regering al het mogelijke doen zou, om die lasten reeds met het eerste jaar dat op de onderteekening van het vredesverdrag met het Koningrijk der Nederlanden volgt, te verligten, uwe billijke verwachting zal niet worden teleurgesteld.

Hoewel het aandeel, dat in het verdrag van den 19e April l. l., bij de splitsing der openbare schuld, van het oude Koningrijk, aan België is opgelegd, een groot gedeelte van onze buitengewone oorlogskosten heeft vervangen, hoewel het verlies van een aanzienlijk gedeelte grondgebied in Limburg en Luxemburg verscheidene takken der staats-inkomsten gewigtig heeft gedrukt, zonder dat tegenover eene evenredige vermindering in onze algemeene kosten van beheer te kunnen tot stand brengen; hoewel eindelijk de regelen eener goede staatkunde en voorzigtige staatshuishoudkunde ons het jaar 1840 als een laatst tijdstip van opofferingen moeten doen beschouwen, waaraan de verloopen negen jaren van spanning en allerlei gebeurtenissen noodzakelijk een te verevenen achterstand hebben vermaakt, hebben wij doch u voor het aanstaande dienstjaar de afschaffing kunnen voorstellen der buitengewone opcenten, die in 1832 ter gelegenheid der in het begin van dat jaar plaats gehad hebbende vijandelijkheden op de directe en indirecte belastingen geheven zijn.

Het eerste hoofdstuk der algemeene begrooting betreft de openbare schuld, welk ik beginnen met u over dat gewigtig deel onzer uitgaven eenige opheldering te geven.

Zonder de beslissing van het vraagstuk der verevening van schuld, die van eene zoo hooge waarde voor het vredes-verdrag moet geacht worden, vooruit te loopen, zijn wij voortgegaan met de begrooting de renten der op het Brusselsche Bijboek ingeschrevene werkelijke schuld uit te trekken, onder welke soort van schuldbrieven de overschrijving zich ook mogt bevinden, het verdrag dier renten steeds een deel zal uitmaken van de jaarlijksche som van 5 millioen, welker betaling ons bij het verdrag is opgelegd.

De opofferingen van allerlei aard, waarvan dit verdrag ons onderwerpt, zijn groot en smartelijk, maar reeds hebben wij het pijnlijke nieuws gegeven, dat wij het gezworen woord meenen te zullen houden. Wij willen voortvaren met het verdrag onbewimpeld en getrouw uit te voeren, zonder er eventueel in toe te stemmen, om het in de uitvoering nog bezwarender te maken, door ons de ons daarbij verwaarborgde regten niet ongeschonden te bewaren.

Zoodanig is de gedragslijn, die de Regering zich zelve in de onderhandelingen te Utrecht heeft afgeteekend; onderhandelingen, waarvan, zoo als wij alle reden hebben te gelooven, de eerste uitkomsten spoedig ter uwer kennis zullen kunnen worden gebragt, en die u dan ook in de gelegenheid zullen stellen, om te beoordeelen, of onze staatkunde, bij het behandelen dier geldelijke vraagstukken, niet werkelijk rondborstig, regtschapen en even zeer op de wezenlijke belangen, als op de billijke regten van België gegrond is geweest."

Het geheele budget van ontvangsten wordt gesteld op 101,635,569 fr. en dat der uitgaven op 101,312,335 franken; zoodat er een batig slot van 323,224 fr. zijn zou. Er schijnt evenwel voor het jaar 1840, even als voor de vorige jaren, een tekort te zullen bestaan, hetgeen echter door de uitgifte van bons op de schatkist zal worden gedekt. De Minister heeft dan ook het vraagstuk van het verhoogen der belastingen tot het tot stand brengen eener volkomene evenredigheid aangeroerd, doch die verhooging, om door hem aangevoerde gronden, niet raadzaam gekeurd. Hij eindigde met op nieuw den toestand der geldmiddelen van België als gunstig voor te stellen, en te zeggen, dat die toestand nog voordeeliger zou zijn, indien het vredesverdrag voor dat land niet zoo bezwarend ware geweest.

— De heer *Laurent*, Pastoor te Luik, is door den Paus benoemd tot Bisschop *in partibus* van Chersoneus. Hij zal zijn verblijf te Hamburg houden en het toezigt hebben over de Katholijken der vrije steden Hamburg, Bremen, Lubeck en het Koningrijk Denemarken.

— In de zitting van den Senaat van den 12den is de wet, waarbij de uitvoer van granen en aardappelen tot 15 Augustus 1840 verboden wordt, aangenomen. Aan het Ministerie wordt echter vrijheid gelaten, om die wet, zoo het dienstig zal schijnen, eerder op te heffen.

— De geloofsbrieven der nieuw gekozen leden in de Kamer der Vertegenwoordigers zijn den 12den begonnen onderzocht te worden. De leden van dat gedeelte van Luxemburg en Limburg, dat tot het gebied van den Koning der Nederlanden gekomen is, hebben de vraag omtrent het regtmatige van hunne zitting opgeworpen; deze vraag zal nader worden behandeld.

— De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft, na ingewonnen advies der Kamers van Koophandel, besloten dat er in het jaar 1840 geene tentoonstelling van voortbrengselen van nationale nijverheid zal plaats hebben.

— Brussel levert op dit oogenblik niets meldenswaardigs op, ten ware men zoodanig mogt beschouwen de kinderpokken, die aldaar op eene ernstige wijze heerschen, en het meer dan gewoon strenge toezigt der Politie op het gedrag en de plannen der nieuw aangekomen Franschen.

— Indien men de bijzondere berigten gelooven wil, dan heerscht er in Gent veel zuring en zouden de posten zelfs verdriedubbeld zijn.

— Men vernaam dat bij de huiszoeking bij den Graaf *Duchâtel*, deze de volgende woorden aan den Advocaat-Generaal *de Bavay* zou hebben toegevoegd: „Ja, ik ben Orangist, ik ontken het niet; maar ik ben Orangist in dien zin, dat ik den Prins *van Oranje* betreur, wiens Adjudant ik geweest ben, in dien zin, dat ik de vorige orde van zaken met leedwezen heb zien verdwijnen; maar ik ben geen zamenzweerder, ik behoor tot geen komplot, ik sigt mij nimmer aan hen, die pogingen van wanorde beproeven; gij moogt mijn huis onderzoeken, alles doorsnuffelen, gij zult niets vinden, hetwelk deze mijne verklaring tegenspreekt." In de daad is, volgens den *Indépendant*, de huiszoeking zonder gevolg gebleven.

— Volgens het *Journal d'Anvers* zou het graf van den Graaf *van Hoorne*, in 1568, onder het Spaansch schrikbewind, onthoofd, in de St. Maartenkerk, te Weert, in het Limburgsche gevonden zijn. De beenderen waren nog ongeschonden en de schedel was op de borst geplaatst. Genoemd blad wil weten, dat de Koning der Nederlanden van voornemen zou zijn, een gedenkteeken voor dien tijdgenoot van *Willem I* te doen oprigten.

MENGELINGEN.

KINDEREN-KOOP EN VERKOOP IN OOST-INDIE.

Koop en verkoop van kinderen is eene zeer gewone zaak in Oost-Indie. Honger en ellende zijn de voornaamste oorzaken dezer menschenhandels, waarmede een aantal lieden den kost verdienen. De prijzen zijn somtijds, vooral in tijd van hongersnood, zeer laag. Toen in 1833 groot gebrek in Indië heerschte, bedroeg de middelbare waarde van een kind slechts zes *stuivers* (een bedrag van circa *f* 10c.) Komt een op deze wijze verhandeld kind in handen van gegoede lieden, dan heeft het zich dikwijls met de liefderijkste opvoeding te verheugen; het leert de Engelsche taal, rekenen enz.; het leeft met de kinderen des huizes, en niets wordt gespaard, wat het arm klein schepseltje, door dezen met dankbaarheid aan zijne nieuwe familie kan hechten. Heeft nu de gekochte voorlezing de jaren van verstand bereikt, en bewijst hij, dat het zaad der beschaving bij hem niet op eenen steenachtigen bodem is gestrooid, dan wordt hij de vertrouweling zijns heers en bestuurt de huishouding dikwijls zonder eenig toezigt.

Van waar de groote opletendheid, welke men deze kinderen bewijst? zij verklaart zich uit den levendigen wensch, trouwe en innig gehechte dienaren te hebben. Zoodra in een verlaten kind hoort, melden zich verscheidene den rijkste personen, uit den omtrek, aan, die het tot zich willen nemen. In 1834 kwam een aantal lieden uit Radschpoetuk naar Delhi, men adresseerde deze lieden in haatsgemelde stad, met 35 kinderen, die zij met zich voerden om te verkoopen. Daar de menschenhandel niet meer verboden was, zoo werden de overtreders gevangen gezet en de kinderen vrijverklaard. Onder deze kinderen telden eenige naauwelijks 2 of 3 jaren, andere weder 12 tot 15. De laatste verklaarden aan de Overheid, dat zij alleen uit nood door hunne ouders waren verkocht geworden; ook hadden zij volstrekt geene lust in den schoot hunner familien, alwaar hun ontberingen aller aard wachtten, terug te keeren. Men liet daarop lijsten rondgaan, en een ieder die een of meer derzelve tot zich wilde nemen uitnoodigen, op dezelve te teekenen. Dadelijk vond men talrijke inteekenaren onder de aanzienlijkste inwoners, zoowel Mahomedanen als Hindus. De laatsten toonden in het eerst minder lust, maakte echter een hunner de overigen had opmerkzaam gemaakt, dat deze kinderen, die allen van Hindoesche ouders waren, van godsdienst zouden veranderen, zoo zij in Muzelmansche huisgezinnen kwamen, bestormde de geheele Hindusche aristocratie de Overheid met het verzoek, dat de Muzelmannen op de reeds gesloten lijsten mogten geschrapt worden. Er ontstonden hierover lange en hevige debatten, welke niet dan met moeite werden geschikt.

Deze neringstak veroorzaakt dikwerf droevige gebeurtenissen; de hebzucht van vele arme lieden wordt hierdoor gaande gemaakt die zich verpligten laten bewegen, kinderen te stelen of zelfs met geweld te roven. De kinderdieverijen zijn in Oost-Indië even zoo talrijk en gewoon als de zakkenrol den in Europa. Een kind wijs met een lekker stuk mede uitgegaan om hunne in te zamelen, toen eene oude vrouw op het zinkbeen en hun zeide dat zij het haar wilde koopen. De meisjes volgden de oude in hare woning om het bedongen geld te ontvangen, naauwelijks echter waren zij op de plaats gekomen of men sloot haar beide in eenen kelder op. Den volgenden dag werden zij als in eene groote verbruik gestopt, welke men op eenen os laadde. De karavane kwam des zonder zwarigheid de stadspoorten uit. Een zeker meisje, acht jaren oud, was op eenen avond van hare woning afgedwaald, en werd door eenen man gegrepen, die haar met geweld naar eene boot sleepte.

De boot ging onder zeil, en hield, na eene vaart van twee dagen, voor Manilla-Gendschi stil, alwaar de roover het meisje, dat hij voor zijne zuster uitgaf, aan eenen rijken inwooner te koop bood. De zaak werd voor 14 roepijen geklonken, maar de kooper wilde het geld niet uitbetalen voor dat de vreemdeling, in tegenwoordigheid van den darogha, herhaald zoude hebben, dat het kind zijne zuster was. De man bremde hierin toe, want hij rekende op de schrik, welke zijne bedreigingen op het kind hadden te weeg gebragt; maar de kleine had moed genoeg, hem tegen te spreken, en aan den darogha alles te verhalen zoo als het gebeurd was. De roover werd geboeid naar Dschakatpohr gebragt, alwaar men hem zweepslagen en eene lange gevangenisstraf toekende.

De voorzigtigheid, welke deze kooper had gebruikt, is echter iets zeldzaams in Oost-Indië; gewoonlijk sluit men zoodanige koopen zonder nader te informeren. De Indiaan stelt zich niet in plaats der troosteloóze ouders, wier kind men geroofd heeft, en toch kan men hem voor geenen gevoelloozen egoïst houden. Een vriend kan over zijn goed, ja over zijn leven beschikken; maar zijne neigingen zijn zeer beperkt. Buiten zijn gezin en eenige vrienden stelt hij in niemand eenig belang.

Is een kind aan deszelfs ouders ontroofd geworden, dan komt het maar zelden weder teregt. Somwijlen ontdekt men de misdadigers, wanneer zij hunnen buit reeds lang verkocht hebben, dan blijven zij in de gevangenis tot dat het kind weder gevonden is, hetgeen in de meeste gevallen met eene eenvoudige kerkerstraf gelijk staat. Overigens is de gang der Indische Justitie niets minder dan summierlijk en verzekert de beklaagden tegen onregtvaardige veroordeeling. Vooreerst wordt de zaak aan een eenvoudig Policie-geregt opgedragen, dat mindere vergrijpen met daarop toegepaste straffen, als gevangenis van zes maanden tot twee jaren, geldboete van 200 roepijen enz. mag doen boeten. Heeft het vergrijp eene hardere straf verdient, dan zendt de Policie-beambte den schuldigen voor de assisen, die hem tot veertienjarige gevangenis veroordeelen kunnen. Een Mahomedaansch geregtspersoon woont deze zittingen altoos bij, en schrijft, wanneer dezelve geëindigd zijn, achter op het vonnis het *Fetwa* of artikel uit de wet van *Mahomet*, dat op het onderwerpelijke geval toepasselijk is. Dan teekent en verzegelt hij het stuk, en zendt hetzelve aan het geregtshof. Wanneer het *Fetwa* den gevangenen vrijspreekt of veroordeelt, en het geregtshof daarmede instemt, wordt hetzelve onderteekend uitgetrokken, in het tegenovergesteld geval, komt de zaak voor het geregt ter eerste instantie, *Nisam Edderlie* genaamd, van welks uitspraken niet meer kan worden geappelleerd.

De Indische kinderroovers behoeven zich niet veel moeite te geven om hunnen prooi te bemagtigen, eenig lekkers of speelgoed is toereikende. Somwijlen bedienen zij zich ook van eene drank *Datoga* genaamd, die, matig gebruikt, eenen diepen slaap, in groote hoeveelheid genoten, den dood ten gevolge heeft. Voor eenige jaren vergiftigde een dief een geheel huisgezin met die mengsel. Bij voorkeur stelen de Indiaan kinderen uit armere klassen, omdat het terugvinden derzelve niet minder nasporingen gepaard gaat. Daarom zijn echter de kinderen der rijken in grooter gevaar; deze worden om de enkelgezonden, armbanden en andere versierselen, welke zij bij zich dragen, weggerukt, na de berooving vermoord, en dan in het water geworpen.

Benevens dien zijn de kinderen der Indiaan dikwijls aan het gevaar bloot, van op de straten den godin *Kali* of *Durga*, eene booze maagt, geofferd te worden. Zoo is gebeurde het, dat een knaap, die nabij een dorp, op de grenzen der provincie Dschintia, eene kudde weidde, door lieden overvallen werd, die hem eene prop in den mond wilde stoppen, de kleine schreeuwde nog bij tijds, en de toesnellende boeren maakten zich van de moordenaars meester. Een dezer lieden verklaarde voor het geregt, dat de zwager der radscha van Dschintia hun bevolen had, ergens een kind te stelen, om het aan de godin *Kali* te offeren, ten einde zijne vrouw vruchtbaar zoude worden.

De Britsche Regering liet den radscha dadelijk herroepen, en zij, zoude eene minder nogmaals gepleegd of aangevoerd werd, de dadelijke uitlevering zoude verlangen van hen die hem die lotgeval opleiding gegeven hadden, ten einde dezelve de zwaarste straffen te doen ondergaan. De verschrikte radscha beweerde dat hij aan de misdaad geen deel genomen had, en beloofde zijn best te doen dat zulke afschuwelijke offers in zijne Staten niet meer zouden worden gebragt. De godin heeft echter te veel magt over den bijgelovigen Hindu. In tijden van algemeen nood of besmettende ziekten vermoedt men het veil van bloedige offers. Zelfs de Mahomedanen houden *Kali* voor eene veel vermogende vrouwelijke magt, en men kan met grond vreezen, dat, trots de beloften der radscha van Dschintia en de waakzaamheid van het Britsch Gouvernement, nog menig menschenoffer tot verzoening van die godheden moeten zal vallen.

PROMOTIE AAN DE LEYDSCHE HOOGESCHOOL.

Den 13 November, de Heer L. Bikker, van Leyden, in de Geneeskunde, na het verdedigen der Dissertatie: *De Hydrate sive Calotropi Gigantea R. Br.*

ZEE-TIJDINGEN.

In Texel binnengekomen de Messen, voor wijlen H. H. Ipsen, van Bilbao, M. Jurgens, van Nieukerke, W. Hatfield, van Londen, C. F. Grotz, van Archangel, G. Heliu, van Gamla Carleby, L. Olsson, van Stockholm, C. C. Minnius, van Danzig, K. H. Schollenberg, van Stettin, L. Muckelhose, van Christiansand, P. A. Steenfeld, van Drammen, R. Svendsen, van Kragerø.

Binnengekomen te Helvoet, K. Hazeleger, van Batavia, H. M. Volkertsen, van Batavia, E. Meijer, van Soerabaija, C. van Medevoort, van Paramaribo, H. Lange, van Suriname, H. Schiering, van Bordeaux, D. H. Pasters, van Hull, J. C. Vanselow, van Wismar, A. C. Mats, van Stralsund, J. J. Gierson, van Topsberg, H. J. Hesselberg, van Laurvig.

In het Vlie binnengekomen J. J. Schens, van Koningsbergen, J. H. Sayet, van Hamburg.

Te Goedereede binnengekomen E. T. Hangelbroek, van Londen, H. P. de Boer, van Hamburg.

Aangenaam de brik *Dore*, Kapt. W. Meadows, van Liverpool naar Amsterdam, op de Engelsche gronden hezer gesmakt en sedert van daar verdwenen, tijdenstden Kapitein aan wal gaan om verademde te erlangen, (bevoorens gemeld), wordt van Texel van den 14 November gemeld, dat men nog niets van dezelve vernomen had; men hoopte echter dagelijks zoo verwachten onder alle bedenkingen, welke destijds voorgelegd waren. Het ontbreken van vademen kening, welke men omtrentschild had, was gevaarlijk geoordeeld.

Kapt. P. K. Veldman, van Batavia te Helvoet binnen, heeft den 10 October te [illegible] op N. breedte, 20° 54' W. lengte gepraaid het schip *Magnesia*, Kapt. [illegible] Amsterdam, van Batavia naar Amsterdam.

Het schip *de Standvastige*, Kapt. A. van der Meyden, van Kopenhagen gezeild, vertrok den 12 October, altoos in den mond der haven liggende, door aanhouding van den wind, [illegible] stuurman L. de Noordyn, [illegible] schade bekomen.

Het schip *Eliza*, Kapt. I. Nolau, van Dordrecht naar Londen, zeilde den 11 November op de hoogte van Scheveningen.

Het schip *de Standvastige Vriendschap*, Kapt. P. de Regt, van Rotterdam naar Messina, was den 9 November op de hoogte van Scheveningen.

Afgevaren: Te Batavia, Kapt. [illegible] Vlaanderen, Kapt. [illegible] Zijner Majests oorlogsbrik *Hekla*, van Helvoet, te Lissabon; P. Dorrien, van Amsterdam, te Smirna; J. Poldervaart, van Vlaardingen, te Duinkerken; C. Sueur, te Dieppe; P. Salomons, te Delfzijl; E. C. van Wyk, alle van Rotterdam, en R. Tay, van Dordrecht, [illegible]

[illegible] Heer *Dumbarre de Chantereine*, de Prediker bij de [illegible] te Haarlem, welke den [illegible] naar de Gemeente [illegible] Amsterdam, [illegible] Kerkenraad derzelve. Genoemde [illegible] vervolgens [illegible] de Heeren *J. J. van Limburg*, *K. G. Zalle* en *P. J. Meroz*, Predikanten te Middelburg, [illegible]

PRIJS-COURANT der EFFECTEN.

Amsterdam den 16. November 1839.

Nederlanden			Gebl.	Pruissen.			Gebl.
Werkel. Schuld 2½ pC.	51	51½	51⅝	Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	—	—	—
Dito —— 5 ——	97½	98½	98	Aandeelen van dito . .	—	—	—
Uitg. ——	—	—	—				
Kans-Bilj.	23½	24	23½	Spanje.			
Amort. Syndic. 4½ ——	91½	92½	92	Nieuwe 1835 & 35 5pCt.	26½	26¾	26⅛
—— 3½ ——	76½	76¾	76½	Dito onbep. st. . . .	—	—	—
Hand.-Maats. 4½ ——	161½	162	162	Dito passive.	—	7½	7½
Nieuwe dito . 4½ ——	—	—	—	Dito uitgest.	—	7¾	8
Aandl. H. Spoorw.	1	—	—	Coupons 1 *Nov.* . . .	—	—	—
Rijn-Spoorw. 4½ ——	—	—	—				
				Oostenrijk.			
Frankrijk.				Obl. *Gall & C°.* 5 pCt.	—	—	—
Inscha. Grbr. 3 pCt.	—	—	—	Certificaten. . . 2½ ——	—	—	—
—— 5 ——	—	—	—	Neg. Metallick 2½ ——	—	—	—
				Idem . . . . . 5 ——	—	—	—
Rusland.				Dito in *Lond.* 5 ——	—	—	—
Gb. *H. & C°.* 1798 5pCt.	102½	103½	103	Bank-Aktien. . 3 ——	—	—	2350
—— 1815 5 ——	103	103½	103½	Napels.			
Ing. en Certif. 6 ——	67½	67¾	67⅝	Certificaten. . . 5 pCt.	—	—	—
—— 1822 5 ——	97½	97¾	97⅝	Dito in *Napels* 5 ——	—	—	—

De Prijs van de BOTER aan de WAAG binnen LEYDEN.
Zaterdag den 16. November 1839.
Van 39 tot 44 gulden.

*** De Lessen in het INDUSTRIE-KOLLEGIE zullen geopend worden op *Dinsdag den 19 November des avonds te 7 uren.*
Leiden den 14 November 1839. A. H. VAN DER BOON MESCH.

*** De *Hollandsche Diligence-Onderneming*, aan Zinspreuk voerende: **EENDRACHT MAAKT MAGT**, onder de Firma van J. VAN KOPPEN Sen. D. W. VELDHORST EN COMP., brengt mits deze ter kennisge van het geëerde Publiek, dat zijne DILIGENCE-DIENST, die te morgen een half 10 ure van *Amsterdam* vertrekt, voortaan en wel te beginnen met 1°. December 1839, 's avonds kwartier voor 10 uren vandaar zal vertrekken over *Haarlem*, *Leiden*, 's *Hage* en *Delft* naar *Rotterdam*.

LEYDSCHE SCHOUWBURG.

Onder Directie van J. H. HOLDT en W. A. BENGLEF. Op *Maandag* 18 *November* 1839. ALIX, of DE TWEE MOEDERS, Tooneelspel in 5 Bedrijven. Na hetzelve: De GOEDE GROOTVADER, *Blijspel* met *Zang*. Beide Stukken nooit alhier vertoond. *Des Aanvang ten* ZES UREN.

SEMPRE CRESCENDO.

CONCERT, TEN BEHOEVE DER *LEYDSCHE ARMEN*, OP *Dingsdag den 26 November* 1839, IN DEN SCHOUWBURG.

De Aanvang is ten *half zeven* ure precies, wanneer de deuren van den Schouwburg en de toegangen tot de verschillende plaatsen geopend zullen worden.

De Toegang-Kaartjes zijn, tegen betaling van *f* 1.49, ook te bekomen bij de Leden van de Armkamer, de Heeren DU MORTIER en BOGAERS, van Commissarissen der Armkamer, tot des namiddags 5 uren, en des avonds aan de Zaal van het Concert, aan de Zaal van dezelve, alwaar de Loten zullen worden uitgereikt.

*** Aan Heeren Intekenaars op onze CONCERTEN wordt hiermede gemaakt, dat het *Eerste Concert* zal plaats hebben op *Dingsdag den 3 December* 1839. De Intekening blijft open tot primo November; en worden er na dien tijd nieuwe Heeren- of Dames-Kaartjes verstrekt, dan tegen den verhoogden Prijs.

LEYDEN, A. LE LIEVRE.
18 November 1839. N. J. WETRENS.

*** Ons geliefd jongste Kind, CORNELIA JOSEPHINA, in den ouderdom van 4 jaren, 10 maanden en 15 dagen, na eene zeer smartelijke ziekte, op den 13den dezer, des middags ten 12 uren, zacht en kalm in den Heere ontslapen, is heden tot onze diepe droefheid overleden.

LEYDEN, J. HEFFTER Czn.
den 15 November 1839. T. M. HEFFTER-VAN
Eenige Kennisgeving.

*** Aan het Kantoor van D. J. le NOBEL, op de Hoogelandsche Kerkhof, Wijk 6 N°. 488, te Leyden, zijn voor de eerste Trekking van de Staats-Loterij te bekomen: HEELE, HALVE en GEDEELTEN van LOTEN.
De Trekking begint op Maandag den 9 December 1839.

*** Bij de Boekhandelaars J. J. THIJSSENS en ZOON alhier, is nog wederom voorhanden, de van ouds beroemde VERSCHEIDEN GUMMA voor Teering, Hoesten enders Borstkwalen, Zuik- en Waterzoone Mildheid, mede de Professor HOFFMAN's vervaardigde SLIJM-UITWERPENDE à *f* 1. het flesschje, alles verzegeld en met bedigten voorzien.

*** TE KOOP, op Donderdag den 21 November 1839, ten huize *Hoge Veerkoophuis*, op de Hoogelandsche Kerkhof, bij HAAK, KOOPTSIE, geschaat voor onze Rekening, Meubelen, Vaderen en met Blauw Linn bekleed.

*** Te DOOP, op Donderdag den 21 November 1839, ten huize *Hoge Veerkoophuis*, op de Hoogelandsche Kerkhof, bij HAAK, KOOPTSIE, geschaat voor onze Rekening, Meubelen, Vaderen en met Blauw Linn bekleed.

*** Te K